

РЕШЕНИЕ

№ 3019

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 09.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4313** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на П. В. И. от [населено място], срещу Заповед № ЗД/Д-С-ВР-019/15.04.2022 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - В. (ДСП-Вр.), с която е настанено детето А. В. И., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], бл. 80911, ет. 8, ап. 25 и местоживеене [населено място], [улица], с родители: майка - П. В. И., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], бл. 80911, ет. 8, ап. 25 и местоживеене: [населено място], [улица] баща – неизвестен, в социална услуга за резидентна грижа - ЦНСТДБУ "Св. Е.", с адрес: [населено място],[жк], [улица], със срок: до произнасянето на съда с решение или до промяна на обстоятелствата.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 27, ал. 1, във вр. с чл. 25, ал. 1, т. 2 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), във вр. с чл. 33 от Правилника за прилагане на закона за закрила на детето /ППЗЗД/.

Жалбоподателката излага доводи за незаконосъобразност на оспорваната заповед, поради несъответствие на акта с материалноправните норми и с целта на закона. В с.з. не се представлява.

Ответникът - директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., представляван от юриск. П., изразява становище за неоснователност на жалбата, не претендира

разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема жалбата за процесуално допустима. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, който подлежи на оспорване. За жалбоподателката, в качеството ѝ на биологичен родител на малолетния А. В. И., е налице правен интерес от оспорването на акта.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Не е спорно по делото и се установява с приетите писмени доказателства, че детето А. В. И., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], бл. 80911, ет. 8, ап. 25 и местоживеее [населено място], [улица] е с биологичен родител: майка - П. В. И.. Видно от приложените по делото актове – социален доклад от 15.04.2022 г., План за действие и Индивидуална оценка на потребностите /л. 17 и сл./, че детето се отглежда в изключително лоши хигиенно-битови условия застрашаващи, неговия живот и здраве. По данни на майката и семейството тя е с диагноза "Биполярно разстройство", за която не приема медикаменти към момента. Събрани се данни за ежедневни скандали между родителя и съжителстващия с нея мъж, прерастващи във физическо насилие, на което става свидетел и детето. Семейството няма подкрепяща среда. Проведен е координационен механизъм при насилие, на който е взето решение с цел защита на живота и здравето па малолетния да се предприеме мярка за закрила и на А. да се предостави социална услуга „резидентен тип“ в съответствие с чл. 4, ал. 1, т.5 от Закона за закрила на детето.

Предвид гореизложено то и установения непосредствен риск за живота и здравето па детето А., същото е настанено с процесната заповед в социална услуга за резидентна грижа - ЦНСТДБУ "Св. Е.", с адрес: [населено място],[жк], [улица], със срок: до произнасянето на съда с решение или до промяна на обстоятелствата.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: Становище на директора на Жалбоподателката не ангажира други доказателства за установяване на нови обстоятелства, оборващи изложените в заповедта, нито за установяване на родителския ѝ капацитет.

Правни изводи:

Като взе предвид изложените от жалбоподателката доводи и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Процесната заповед е постановена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. чл. 27, ал. 1, във вр. с чл. 25, ал. 1, т. 2 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), във вр. с чл. 33 от Правилника за прилагане на закона за закрила на детето /ППЗЗД/.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Заповед ЗД/Д-С-ВР-019/15.04.2022 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - В. е постановена в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

З.З.Д.. предоставя особена закрила на децата и осигуряване на най-добрия интерес на детето. Редът и условията настаняване на детето в посочената институция са регламентирани като основание за настаняване извън семейството в разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗЗД, според която може да бъде настанено извън семейството дете, чийто родители, настойници или попечители без основателна причина трайно не полагат грижи за детето. Както бе посочено по-горе, това основание категорично се установява от фактите по делото, установени със съответните доказателства. В случая правилно е избрана мярка „предоставяне на социални и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа“, съгласно чл. 4, ал.1, т. 5 от ЗЗД, която е най-подходяща, според соц. Доклади и плана за действие, с оглед липсата на близки или роднини, които биха поели грижата за детето. От приетите писмени доказателства се установява, че жалбоподателката не е в състояние да полага трайно грижи за детето си, да до издържа, отглежда и възпитава, с оглед както на материалното, така и на психо-физическото ѝ състояние.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорената заповед е в съответствие с основния принцип на Закона за закрила на детето за осигуряване на най-добрия негов интерес, който в случая е този на детето.

По изложените доводи съдът приема, че процесната заповед е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Липсва искане на за разноси от страна ответника и такива не следва да се присъждат, въпреки изхода на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 33-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. В. И. от [населено място], срещу Заповед № ЗД/Д-С-ВР-019/15.04.2022 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - В. (ДСП-Вр.), с която е настанено детето А. В. И., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], бл. 80911, ет. 8, ап. 25 и местоживее [населено място], [улица], с родители: майка - П. В. И., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], бл. 80911, ет. 8, ап. 25 и местоживее: [населено място], [улица] баша – неизвестен, в социална услуга за резидентна грижа - ЦНСТДБУ "Св. Е.", с адрес: [населено място],[жк], [улица], със срок: до произнасянето на съда с решение или до промяна на обстоятелствата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, подадена чрез Административен съд София-град, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: